

עפ"ת 3889/05/15 - אדם עתאיקה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 3889-05-15 עתאיקה (עציר) נ' מדינת ישראל 14 מאי 2015

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
אדם עתאיקה (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד ג'ימי מינאווי, סנ"צ

ב"כ המשיבה - עו"ד ארז ריכטנברג

המערער הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 02.03.15 בשעה 23:50 עלה המערער על רכב בבת-ים תוך שהוא מסיע שתי קטינות. הוא עשה כן כאשר מעולם לא קיבל רישיון נהיגה, הוא עשה כן כאשר בכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו נמצאו 450 מק"ג אלכוהול, כלומר, שיכור מאוד.

משנתקל בשוטר שביקש לבקש את רישיונותיו לא ציית להוראותיו, נמלט ממנו תוך שהוא נוהג בקלות ראש, נוהג בפראות ובמהירות וגרם לרכבים אחרים לבלום בפתאומיות.

בשל כל המעשים האלה, למרבה ההפתעה, הואשם המערער בעבירות תעבורה ולא בעבירה בניגוד לסעיף 332 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, של סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה.

המערער, יליד 1995, עובר לביצוע העבירה כבן 19, ללא עבר פלילי, הורשע על-פי הודאתו. כל אלה עובדות שיש לזקוף לזכותו.

בית משפט קמא קיבל תסקיר בעניינו של המערער, תסקיר חובה בשל גילו, אשר "המליץ" להטיל על המערער ענישה קונקרטית, אם כי הציע שלא תוטל עליו תקופת מאסר ממושכת.

בית משפט קמא בגזרו את דינו של המערער קבע מתחמי ענישה לכל אחת מהעבירות העיקריות, דהיינו, עבירת השכרות ונהיגה ללא רישיון נהיגה, ובקביעת המתחמים נקט לשון כללית מאוד שאיננה מתייחסת לעניין מאסר ולעניין פסילה בפועל למספרים. בגזר הדין לעונש עצמו גזר בית משפט קמא למערער עונש מאסר בפועל של 11 חודשים, מאסר מותנה, פסילה מותנית ופסילה בפועל מלנהוג של 48 חודשים ממועד סיום ריצוי עונש המאסר.

הערעור שבפניי הוא הן על תקופת המאסר, ארכה ועצם הטלתה, ועל עונש הפסילה בפועל הארוך יתר על המידה, לטענת ב"כ המערער.

ההלכה היא שאין ערכאת הערעור באה במקומה של הערכאה הדיונית בכל הקשור להטלת עונשים. ערכאת הערעור תתערב בענישה המוטלת על-ידי הערכאה הדיונית רק מקום וזו דעתה באופן קיצוני מהעונש ההולם, זו ההלכה גם לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין.

נאמר למשל בע"פ 3074/07, מדינת ישראל נ' מוחמד אבו-טקפה, "כידוע, ההלכה היא כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בעונש שגזרה הערכאה הדיונית, אלא במקרים בהם הערכאה הדיונית טעתה או שהעונש שנגזר על ידה חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות..."

מעשיו של המערער בהצטברותם, הנהיגה בשכרות הגבוהה מבלי שמעולם הוציא רישיון נהיגה, כשברכבו שתי קטינות, וכאשר הוא בורח, חומק משוטרים ונוהג תוך סיכון של שתי הקטינות, שלו עצמו ושל כלל הציבור ועוברי הדרך במקום, הינם מעשים המגיעים בחומרתם לרמה כזו שהעונש שיוטל בסופו של יום על-ידי בית משפט קמא, הן במישור המאסר בפועל והן במישור הפסילה בפועל, הוא עונש קל, בוודאי לא עונש חורג באופן קיצוני מרמת העונש ההולם.

נכון שבית משפט קמא לא דק פורטה באשר למתחמי הענישה, הן בכל אחת מהעבירות בפני עצמה והן לכלל העובדות, ולא ציין תוך הפניה למזכרים את האורך המינימאלי או המקסימאלי של תקופת המאסר והפסילה בפועל והיה מן הראוי שיעשה כן, אך בסופו של יום, העונש שהוטל על-ידי בית משפט קמא הוא עונש ראוי, אף נוטה לקולא על-פי דעתי, ובוודאי אין הצדקה שערכאת הערעור תתערב.

הערעור נדחה.

#4<

ניתן והודע היום, כ"ה אייר התשע"ה,
14/05/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלדעלידינופרדויד